

[Aksel Larsen.]

Synspunkt kan betragtes som tilforladeligt for en demokratisk Regering.

Man hævder nok, at Tilgangen til Befalingsmandsposter i Hæren staaar aaben for alle. Det er ikke rigtigt, fordi det paa Forhaand er gjort adskilligt lettere for Folk, der har Skoleuddannelse og Eksamen, helst Studentereksamen, at faa Adgang til Befalingsmandsskolen. Det er ikke rigtigt, fordi de, der udvælger Eleverne til Befalingsmandsskolen, selv tilhører det reaktionære Officerskorps og paa Forhaand er tilbøjelige til at sigte Materialet. Det er heller ikke rigtigt, fordi Aanden i det eksisterende Officerskorps er saa bornert, saa reaktionær, saa overklassepræget, at Elementer fra Underklassen, hvis de ikke er særlig udartede, aldeles ikke kan finde sig tilpas der. Det er heller ikke rigtigt, fordi det paa Grund af denne Aand og af en Række andre Aarsager helst skal være Folk, der har Pengepungen i Orden, som vil gennemgaa Officersuddannelsens forskellige Grader. Saa længe Officerskorpset er af en saadan Sammensætning, af en saadan politisk Indstilling, kan man ikke have Tillid til Hæren. Saa længe er Arbejderklassen nødt til at være en bestemt Fjende af at ofre Penge paa denne Hær og at overlade disse Officerer Arbejderklassens Sønner til Uddannelse.

Der er imidlertid foruden Officerskorpsets politiske Opfattelse og Overklasseafstamning endnu en vigtig Ting at tage i Betragtning. I den bestaaende Hær, ogsaa den, vi faar efter det nye Forslag, har Mandskabet ingen Rettigheder. Ministeren har talt om Nødvendigheden af at skaffe Mandskabet bedre Forhold, bygge bedre Kaserne, indrette bedre Belægningsstuer og ogsaa at give Mandskabet noget mere i Dagløn end de fattige Penge, de faar. Den Slags kan i allerhøjeste Grad have vor Sympati. Man skulde imidlertid ogsaa tænke en lille Smule paa det, vi kunde kalde Mandskabets politiske Rettigheder inden for Hæren.

Det er nemlig saaledes, at Hæren saa langt fra er en Diskussionsklub, at det bærende Princip hedder Kæft, Trit og Retning; de underordnede skal hurtigt, villigt og ubetinget adlyde enhver Ordre, der gives af en foresat, efter Ordrens Ordlyd. Det skal man ogsaa paa en Arbejdsplads, naar en Arbejdsleder har givet sine Anvisninger. Hvis der ikke paa en Fabrik findes Arbejdsdisciplin, vil der ikke blive nogen ordentlig Produktion. Men paa enhver Ar-

bejdsplads har Arbejderne ikke desto mindre, uden at det skader Produktionen, Tilladelse til at danne Klubber og organisere sig og vælge forhandlingsberettigede Tillidsmænd.

Noget saadant er der ikke Tale om i Hæren, tværtimod, det er det menige Mandskab forbudt at danne en hvilken som helst Forening, saa længe de er i Tjenesten. Det er dem end ikke tilladt at drøfte deres egne Forhold. Vil de holde Møde desangaaende, skal de henvende sig til Kompagnichefen og indhente hans Tilladelse. For at henvende sig til Kompagnichefen skal de sende to Mand op til ham, men da de ikke maa holde Møde, kan de heller ikke vælge de to Mand. Jeg tvivler ikke om, at det aldrig er forekommet, at et Kompagni har holdt Møde for at drøfte sine Forhold.

Militæret forsøger at gøre gældende, at de menige har Rettigheder, og henviser til Kostforplejningen. Jeg afviser dette Argument, for Tillidsmænd, der er valgt af Kompagnichefen og ikke af de menige, giver de menige ikke ret meget for.

Vil man skaffe en for Demokratiet tilforladelig Hær, skal man netop bygge paa det menige Mandskab, sikre det Medindflydelse, Forhandlingsret, Indsigelsesret. Man skal give dem Ret til at drøfte egne Forhold og vælge forhandlingsberettigede Tillidsmænd. Naar man saa samtidig sørger for, at Officerskorpset faa en anden Sammensætning, hvilket dels kan ske derved, at man gennemfører den nye Rekrutering af Befalingsmandseleverne fortrinsvis fra Underklassen, dels derved, at man administrativt og med haard Haand fjerner nazistiske Elementer af Officerskorpset, saa faar man en Hær af en helt anden Karakter og Støbning, og ogsaa en Hær, som er langt bedre egnet til virkelig at varetage de Opgaver, man kan stille den, nemlig Forsvarsopgaver. Man skal ikke gaa hen og tro, at en Hær som den nuværende, selv med de bedste tekniske Hjælpemidler og den størst mulige Kadaverdisciplin, kunde betyde noget virkelig effektivt Forsvar for vort Land, hvis dette blev angrebet fra et Land, som maaske Flertallet af Officererne sympatiserede med politisk.

Derfor maa vi gaa imod Forslagene her, idet de overhovedet ikke tager Hensyn til det, som for Arbejderklassen og Demokratiet er det allervigtigste, er den uomgængelige Betingelse for, at de giver Tilslutning til nogen Art af væbnet Magt.

Videre er det imidlertid saadan, at i denne Henseende, i demokratisk Hen-